

Zaterdag hoogte punt NRM

Vijftienduizend bezoekers genieten van mooie mix van topkoeien en vakinformatie

De NRM staat als een huis. De belangstelling van zowel bedrijfsleven als melkveehouders blijft enorm. De eerste dag verliep ondanks de uitstekende kwaliteit van de dieren verre van vlekkeloos. De zaterdag, met de dochtergroepenshow en -wedstrijd, tilde de NRM 2004 naar een hoog niveau.

De Nationale Rundvee Manifestatie is een prachtig koeienfestijn. Dat is het al vanaf de eerste editie in 1988 en bij de inmiddels al weer negende NRM was dat niet anders. Bijna vijftienduizend bezoekers kwamen op 2 en 3 juli naar de Veemarkthallen in Utrecht, daarmee zelfs een kleine duizend meer dan in 2002. Alles werkte dan ook mee, tot aan het weer toe: rond het weekend voorafgaand aan de NRM waren er goede omstandigheden om in te kuilen en tijdens de NRM-dagen zelf nodigden zware buien niet uit tot buitenwerk.

Af te lezen aan alle vrolijke gezichten op de tribunes en de beursvloer is de NRM een ontspannen dag uit. Maar dit evenement beschouwen als een uitje vindt NRM-voorzitter Hans Huijbers te mager. 'De NRM is meer dan een uitlaatklep. De NRM sluit ook goed aan bij de informatiebehoefte van melkveehouders. Vroeger werd daarin voorzien puur via de demonstratie van dochtergroepen. De vakbeurs is erbij gekomen. De belangstelling daar

voor groeit nog steeds en de standruimte is gemakkelijk verkocht. Maar,' stelt de voorzitter, 'de koeien zullen centraal blijven staan. Dat is de kracht van de NRM.'

Keuringskarakter verandert

De individuele koeien, die traditioneel op de eerste dag optreden, maakten een uitstekende indruk. Algemeen was het gevoelen dat er progressie was geboekt, in het bijzonder waar het ging om het kwaliteitsniveau in de breedte. Het vizelde het imago van de Nederlandse koe omhoog, de nare nasmaak van het EK in Brussel werd weggespoeld. Temeer daar er de nodige internationale belangstelling was. Naar schatting reisden rond de duizend buitenlanders af naar Utrecht.

De eerste dag van de NRM verliep allerminst vlekkeloos. Dat was te wijten aan een veelheid aan factoren. Eén daarvan was de slecht werkende geluidsinstallatie. Daardoor was het commentaar van de juryleden moeilijk hoorbaar. Sponsorboodschappen leidden hinderlijk de aandacht af van het spel in de keuringsring. De intensiteit van de commentaren van de duopresentatie – een primeurtje – van GD-directeur Henk van der Zwaag en CR Delta VRV-medewerkster José Buijs, was aan de hoge kant.

Andere en belangrijkere oorzaak van het rommelige verloop van de openingsdag van de NRM ligt in het veranderende karakter van de individuele keuring. De professionaliteit van de inzenders neemt toe en het is de vraag of de organisatie van de show daarop is aangepast. Dat de deelnemers steeds beter voorbereid aan de start verschijnen is af te leiden uit bijvoorbeeld het simpele feit dat tal van inzenders al een dag eerder, op donderdag, met de koeien naar Utrecht komen. Dat is één element, een ander be-

treft de spelregels voor het prepareren van de koeien. Want speculaties over ongeoorloofde manieren van toiletteren, ze deden voor het eerst hardnekkig de ronde op de NRM.

Langzame tred

Ook de manier waarop de koeien geshowd worden is aan verandering onderhevig. Steeds meer koeien gaan in navolging van wat gebruikelijk is op internationale shows met een langzame tred en een bomvolle uier door de ring. Het inhuren van buitenlandse specialisten – de midden- en seniorkampioene bij zwartbont werden geshowd door respectievelijk een Duitser en een Spanjaard – versterkt dit proces. Het spreekt voor zich dat deze manier van shown consequenties had voor het zo geroemde keuringstempo op de NRM. Nu was daar niet op ingespeeld, met als gevolg dat het tijdschema onder druk kwam, er voor de jury weinig bedenktijd bleef en de finale niet de climax werd die het hoort te zijn.

Maar climax of niet, het eindresultaat mocht er zijn. Zowel bij zwart- als bij roodbont waren fantastische kampioenes te bejubelen, waaronder die van de familie Baak, debutant op de NRM en meteen goed voor een hoofdprijs. En het was een beetje een Drents feestje. De algemeen kampioenes bij zowel zwart- als roodbont weten hun stal in de noordoostelijke provincie.

De individuele keuringen toonden opnieuw aan hoe roodbont aan concurrentiekracht heeft gewonnen. Vooral de roodbonte vaarzen kwamen uitzonderlijk sterk uit de startblokken. En de roodbonte seniorkampioene? Welke zwartbontboer keek er niet verlekkerd naar, want Doortje beantwoordt misschien wel het meeste van alle kampioenes aan het ideaal van de mooie en praktische boerenkoe.

CDA-kamerlid Annie Schreijer kwam, uit hoofde van haar functie als voorzitter van de vaste Kamercommissie Landbouw, naar Utrecht om de kampioenes te huldigen. Nauwelijks gehinderd door enige actuele kennis van de melkkoe nam ze uitvoerig de tijd om alle eigenaren te feliciteren. Die prachtige koe, dat mooie platteland: ze liet niet af de waarde ervan te benadrukken. Uit het

Haagse kwam men in het verleden wel eens met minder enthousiaste verhalen naar de NRM.

Dochtergroepenshow breed gedragen

Daar waar het op vrijdag af en toe even moeizaam verliep, maakte de zaterdag alles goed. Bijna achtduizend melkveehouders en hun gezinnen maakten hun entree, zorgden voor een uitstekende sfeer en zogen de informatie op tijdens de demonstratie van de dochtergroepen, waar het presentatieduo zich volledig revancheerde op de eerste dag. Hoewel onderbroken door een weinig spetterend en voorspelbaar intermezzo – want ingevuld met een paardnummer – bleef het tempo op een aangenaam niveau. De vakbeurs heeft een volwassen, maar voor bezoekers nog altijd behapbare omvang bereikt. Weinig bedrijven die zich op melkveeouders richten ontbreken nog op de beurs, die inmiddels meer dan honderd standhouders telt. De aanhangers van rassen, anders dan zwart- en roodbont, roerden zich flink. Naast de mooi bespiede MRIJ-dieren was een FH-collectie te bewonderen, terwijl de Brown-Swissclub zich sterk manifesteerde met een zestal begeerde koeien. Grote afwezigen waren de veelbesproken Montbéliardes en ook van de Jerseys ontbrak ieder spoor.

De wedstrijd tussen de fokperiedochters van stieren blijft een mooie vondst. Terwijl de vaarzen (zoals Ferdinand, Lightning, Major, Cello, CB Allen) vooral informatieve waarde hebben, staan de gekende stieren borg voor een spannende strijd. Het was deze editie niet anders, waarbij het een niet te onderschatten fenomeen is dat de volle breedte van de in Nederland actieve KI's en sperma-importeurs haar nek uitsteekt. Dat zo'n optreden niet zonder risico is ondervond K&L met Jocko Besne. Dat zo'n kampioenschap onvergetelijk kan zijn ervaarde Semex met de winst van Comestar Leader.

Het slotakkoord werd nog ongemeen spannend. Comestar Leader – met de drie kampioenes in de gelederen – moest toch nog alle zeilen bijzetten om Lord Lily te weerhouden van een derde zege op rij. Nadat de publieksjury in eerste instantie de voorkeur gaf aan Lord Lily kreeg de fokstierwedstrijd een curieus tintje. In de finale volgde de boerenjury op de tribune alsnog de keurmeesters in de arena: Starleader werd unaniem tot leverancier van de beste dochtergroep gekroond, waarmee hij na Very de tweede importstier is die dat kunstje flikt.

Het was de stijlvolle ontknoping van een boeiende en succesvolle NRM. Dat laat onverlet dat de individuele keuring een grondige evaluatie verdient door een samenspraak van organisatie en inzenders. Zodat de tiende NRM – hopelijk dan eens vereerd met koninklijk bezoek – opnieuw een gedenkwaardige editie mag worden.

Bert de Lange

